

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121528037
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6121528037.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: M. V., J.. XX.XX.XXXX, G. H. XXX, XXX XX H., o zaplatenie sumy 94,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 28.10.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovanú zaplatiť sumu vo výške 94,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 39,81 eura od 21.12.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 31,52 eura od 22.01.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 20,70 eura od 20.02.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 2,87 eura od 20.03.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, poskytol a sprístupnil právny predchodca žalobcu žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Dôvodil ďalej, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil. Na cenu dodaných verejných služieb v zmysle zmluvných dojednaní Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanej faktúru č. 1480020883 s dátumom splatnosti dňa 20.12.2018 na sumu 39,81 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1330040768 s dátumom splatnosti dňa 21.01.2019 na sumu 31,52 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1390061746 s dátumom splatnosti dňa 19.02.2019 na sumu 20,70 eura ku dňu postúpenia pohľadávky a faktúru č. 1310072425 s dátumom splatnosti dňa 19.03.2019 na sumu 2,87 eura ku dňu postúpenia pohľadávky s tým, že poplatky účtované žalovanej titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb, nie sú predmetom žaloby. Argumentoval, že napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami Zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania s ich zaplatením. Poukázal ďalej na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 19.11.2020, bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatennej ceny za poskytnuté verejné služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná

upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedol tiež, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby vo výške 94,90 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 08.11.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 4Up/1770/2021, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 02.03.2022.

3. Súd žalovanej doručil žalobu spolu s jej prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP a zároveň ju v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprela.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, upomienkou za neuhradené faktúry, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb, pokusom o zmier, faktúrou č.: 1330040768, faktúrou č.: 1480020883, faktúrou č.: 1390061746, faktúrou č.: 1310072425, Všeobecnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5004, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok, výzvou na zaplatenie pohľadávky, podacím hárkom č. EPH 254169518, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 4Up11770/2021, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/18/2022 - 81 zo dňa 18.03.2022, výzvami adresovanými PZ žalobcu zo strany súdu, vyjadrením PZ žalobcu k výzve súdu spolu s prílohami (pokus o zmier, upomienka za neuhradené faktúry, faktúra č. 1310072425, faktúra č. 1330040768, faktúra č. 1390061746, faktúra č. 1480020883), súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaná uzavreli dňa 17.05.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanej aktivovaný program služieb „O2 Paušál“ a ďalšie doplnkové služby s tým, že miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. vydané v súlade s § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podmienky vydávania a používania elektronických peňazí. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre, vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia okrem predplatených služieb, ktoré sú spoplatňované v zmysle čl. 7 Všeobecných podmienok. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaná podpisom potvrdila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami a platným Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, pričom platný Cenník je k dispozícii na webovej stránke poskytovateľa a v značkových predajniach a predajných miestach.

6. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanej za poskytnuté telekomunikačné služby faktúru č.: 1480020883 vo výške 45,81 eura s dátumom splatnosti dňa 20.12.2018 a faktúru č.: 1330040768 vo výške 77,33 eura s dátumom splatnosti dňa 21.01.2019 (z toho sumu 31,52 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 45,81 eura ako nedoplatok za predchádzajúcu neuhradenú faktúru). Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť uhrádzať vyúčtované faktúry riadne a včas, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. listom zo dňa 07.01.2019 „Upomienka za neuhradené faktúry“ upozornila žalovanú, že neeviduje úhradu faktúr č.: 1480020883 vo výške 45,81 eura a faktúry č.: 1330040768 vo výške 31,52 eura s tým, že ju zároveň žiadala o okamžitú úhradu dlžných súm. Následne spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanej faktúru č.: 1390061746 vo výške 114,03 eura s dátumom splatnosti dňa 19.02.2019 (z toho sumu 36,70 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 45,81 eura a 31,52 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry). Pokusom o zmier zo dňa 08.02.2019 opäť upozornil právny predchodca žalobcu žalovanú na skutočnosť, že napriek doterajším výzvam stále eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 114,03 eura za faktúry č.: 1480020883 vo výške 45,81 eura, č.: 1330040768 vo

výške 31,52 eura a č.: 1390061746 vo výške 36,70 eura s tým, že ju zároveň žiadal o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Dňa 06.03.2019 právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č.: 1310072425 vo výške 145,90 eura s dátumom splatnosti dňa 19.03.2019 (z toho sumu 31,87 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 45,81 eura, 31,52 eura a 36,70 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry).

7. Dňa 19.11.2020 došlo k prejavu vôle smerujúcemu k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vo výške 94,90 eura zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, ktorú skutočnosť oznámil postupca žalovanej listom zo dňa 04.12.2020. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 05.10.2021 „Výzva na zaplatenie pohľadávky“, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 173,48 eura a to v lehote do 15.10.2021, ktorá zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 07.10.2021.

8. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5) <<https://www.epi.sk/zz/2011-351/znenie-20160701>>

9. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikat' v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

10. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

11. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

12. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

13. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

17. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky

je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

20. Na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia.

21. „Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

22. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17.05.2018. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020 a jej prílohy.

23. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu v tomto konaní tak zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s. r. o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovanú ako dlžníka na úhradu dlhu a táto bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

24. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a síce, že sa výzva, ktorou bola žalovaná v zmysle § 43 ods. 13 predmetného zákona vyzvaná na úhradu dlžnej sumy, dostala do jej dispozičnej sféry, nijakým spôsobom nereagoval. Na výzvu súdu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby podľa § 138 CSP, zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom poukázal jednak na zaslané faktúry žalovanej ako aj na „Upomienku za neuhradené faktúry“ zo dňa 07.01.2019 a na „Pokus o zmier“ zo dňa 08.02.2019, ktoré žalovanej podľa svojho vyjadrenia zaslal formou obyčajnej listovej zásielky ako list 2. triedy. V tejto súvislosti súd udáva, že faktúry, ktorými právny predchodca vyúčtoval žalovanej ceny za poskytnuté a prijaté plnenia, nemožno považovať za výzvu v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení sp. zn.: 7CoCsp/12/2021 zo dňa 29.04.2022, bod 14. jeho odôvodnenia, v zmysle ktorého: „Odvolací súd však súhlasí s so súdom prvej inštancie v tom, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanému, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť.“

25. Za takúto výzvu v prejednávanej veci možno síce zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. považovať z hľadiska ich obsahu „Upomienku za neuhradené faktúry“ zo dňa 07.01.2019 a „Pokus o zmier“ zo dňa 08.02.2019, avšak žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa niektorá z týchto listín, dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Aj keby však žalobca v konaní preukázal, že sa niektorá z týchto listín dostala do dispozičnej sféry žalovanej, nemožno konštatovať nič iné, než že ani jedna z týchto listín nesplnila účel, ktorý sleduje § 43 ods. 13 predmetného zákona.

26. Zoznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020 zasielanej pôvodným veriteľom žalovanej ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že prejav vôle smeroval k postúpeniu pohľadávok voči žalovanej vyplývajúcich titulom 4 vystavených faktúr (č.: 1480020883, č.: 1330040768, č.: 1390061746 a č.: 1310072425).

27. Z „Upomienky za neuhradené faktúry“ zo dňa 07.01.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na okamžitú úhradu sumy 77,33 eura titulom neuhradených faktúr č.: 1480020883 a č.: 1330040768, predmetom postúpenej pohľadávky však bola okrem uvedených faktúr aj pohľadávka vzniknutá titulom faktúry č.: 1390061746 a faktúry č.: 1310072425. Žalovaná tak bola predmetnou upomienkou vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v čase, kedy ešte celá pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, nebola splatná, pohľadávka vzniknutá titulom faktúry č.: 1330040768 nenadobudla v čase výzvy splatnosť a pohľadávky vzniknuté titulom faktúry č.: 1390061746 a č.: 1310072425 v čase výzvy ešte ani neexistovali.

28. Z „Pokusu o zmier“ zo dňa 08.02.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na okamžitú úhradu sumy 114,03 eura titulom neuhradených faktúr č.: 1480020883, č.: 1330040768 a č.: 1390061746, predmetom postúpenej pohľadávky však bola okrem uvedených faktúr aj pohľadávka vzniknutá titulom faktúry č.: 1310072425. Žalovaná tak bola pokusom o zmier vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v čase, kedy ešte celá pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, nebola splatná, pohľadávka vzniknutá titulom faktúry č.: 1390061746 nenadobudla v čase výzvy splatnosť a pohľadávka vzniknutá titulom faktúry č.: 1310072425 v čase výzvy ešte ani neexistovala.

29. Upomienka za neuhradené faktúry zo dňa 07.01.2019 ako ani pokus o zmier zo dňa 08.02.2019 tak nespĺňajú účel, ktorý sleduje § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Z § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách totiž vyplýva, že podnik môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomu peňažnému záväzku, s ktorého splnením je účastník aj napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní, na základe čoho má súd za to, že postupca musí urobiť výzvu podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. v čase, kedy sú všetky pohľadávky, ktoré zamýšľa postúpiť splatné a účastník tak musí byť vyzvaný na úhradu tých splatných pohľadávok, ktoré hodlá voči účastníkovi postúpiť na ďalší subjekt. Tomuto nasvedčuje aj druhá veta predmetného ustanovenia, nakoľko účastník môže zvrátiť právo podniku na postúpenie pohľadávky a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva.

30. Keďže predmetom postúpenia pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom boli pohľadávky vzniknuté titulom faktúr č.: 1480020883, č.: 1330040768, č.: 1390061746 a č.: 1310072425, žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu tak možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 podľa názoru súdu daná nebola. Súd opätovne poukazuje aj na tú skutočnosť, že rovnako tak nebolo preukázané ani to, že by sa táto upomienka za neuhradené faktúry či pokus o zmier, dostali do dispozičnej sféry žalovanej. V konaní nebolo ďalej preukázané a ani tvrdené, že by žalovaná dala právnemu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo. V zmysle uvedeného má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe, a síce písomná výzva týkajúca sa postúpenia zamýšľaných splatných pohľadávok, ktorá sa dostala do dispozičnej sféry účastníka, viac ako 90 dní trvajúce nepretržite omeškanie so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve, ako ani súhlas účastníka s postúpením pohľadávky.

31. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom (s poukazom na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a tento právny úkon je tak v časti uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

32. V súvislosti s často opakovanou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

33. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, súd rozhodol, že žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).